I

Пісня в повітрі крильми тріпоче,
В звуках роїться,
В небо блакитне кинутись хоче,
Наче орлиця.
Чуються звуки сталі і кремню,
Горді акорди;
Пісня лунає, кида на землю
Бризки погорди.

II

Пісня злетіла в далеч надземну,
Зіркою стала!
І... зажурившись, в ніченьку темну
З обрію впала.

Зорям послала в шати холодні
Знак на прощанні:
Там десь, далеко, в темній безодні
Друзі кохані!..

1910